

544 K
24

H. 22459.

544/24

Υ Μ Ν Ο Σ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΥΨΗΛΟΤΑΤΟΝ, ΣΟΦΩΤΑΤΟΝ, ΘΕΟΣΕΒΕ-
ΣΤΑΤΟΝ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΠΡΕΠΕΨΤΑΤΟΝ ΓΩΑΝΝΗΝ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ

Υ Ψ Η Λ Α Ν Τ Η Ν

Β Ο Ε Β Ο Δ Α Ν,

Κ Α Ι Η Γ Ε Μ Ο Ν Α Π Α Σ Η Σ

ΟΥΓΓΡΟΒΛΑΧΙΑΣ.

Συντεθείς και σιχουργηθείς εν Βουκορεσίω παρά
του εν Ίερῆυσιν Ε΄μογιμου Διδασκάλου

ΠΟΛΤΖΩΗ ΚΟΝΤΟΥ

τῆ ἐξ Ίωαννίνων.

ΕΝ ΒΙΕΝΝΗ 1805.

ἘΠΙΓΡΑΜΜΑ

Εἰς τὸν ἥρωϊκὸν ἄνθρωπον τὸν ἐλλογιμὸν
Διδασκαλὸν

Πολύζων Κόντου

τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων.

Οὐκ ἐμὲ τ' ἀρχὰς Μοῖρα, ἰδ' ἰδμοσύνη Δαναοῖσιν
ἤρπασεν· ἢ γὰρ ἰδὼν ἀποῖς τὸν δ' ἄνθρωπον Ὀμηροῦ.

Λουδοβίκος Βραμπερ

Δ. Δ. Φιλοσοφίας.

Ἐν Βιεννῇ τῇ 5. Φεβρουαρίου αἰε'.

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ·

Τῆς Ἐκλαμπροτάτης καὶ Μεγαλοπρεπεστάτης Κυ-
ρίας Ἐλισάβετ Στζιγῶ, τοῦ Περιωντῆμοῦ Ἡγεμόνου
Κωνσταντίνου Ἰψηλοῦ, τῆς Ἐτμενεστάτης
Δομνῆς Ὀγγροβλαχίας·

„Εἶ γε σὲ Ἥρωος τόδε, σῶν τ' ἀρετῶν δόμ' ἀκιδνόν,

„Τίσοις πότνια σῆ γ' ἐμφύτῳ ἔυμενίῃ·

„Τέκμωρ ζήλῃς δ' ἔσθ' ὅτι μοι, κυδίση δάφνων·

„Καὶ λιβανωτῆ ὀσμὴν, ἕδὲ Θεοὶ παρίδου.

Ἐν Βακορεσίῳ.

Ἐπὶ ἔτους α' ωδ.

Ὁ ἐν Ἱερῆουσιν ἐλάχιος
Πολυζώης Κοιτῆ.

Τίπτ' ἄρα μὲν ἐν Δακίῃ δένεος μολπῆς κεν ἀμέρδαις,
Ἄδρανίην τ' ἐνὶ χερσὶ μὲν ἔειπας πότνια Μῆσα;
Ἐνθ' αὐτῇ τεὸν ἄνδρ' ἀμπνευσας εἶοντ' ἀπο Ρ'ώμης·
Ἄρτ' ἐπίδευομένης πανυπέρτατε τῆλε μῦν ἔεις.
Ἄνδρ' ἄγε μοι ζαθέη νῦν μέλψωμεν θεοειδῆ,
Κωνσταντῖνον ἀγαυὸν, ἀρίκλυτον, ὄνομα σεμνόν·
ἘΨΗΛΑΝΤΗΝ Ἥρω, ἀλίγκιον ἀθανάτοισι·
Ἐρίζης ἀγλαέος κρατερόν τε διοτρεφὲς ἔρνος·
Ἐγεμόνων ἴδριον, μεγάλων ἐπιίσορα ἔργων·
Ὅς ῥα φαάνθη νῦν Δακίης ἐρικυδέος ἀσῆρ,
Τῷ δ' ἀρετῶν ἢ μάλ' ἀριπρεπέως ἐφέε' ἀδρᾶ,
Κυδαλίμῳ ἐπέειπε κάρη γλαυκῶπις Ἀθήνη·

Δάττης γὰρ Μυσῶν ὁ μέγας τελέθει ὄχ' ἄριστος·
Δηρόν γ' Οἱ πτερόεσσα πολύτομος ἵπτατο Φήμη.

Μοίρης δ' ἤλακάτη μέγ' ὄνειρα ἐκλώθειτο Δακοῖς·
Ὡς μάκαρές γ'· οἷς τετυχήκασι κηδεμόνος νῦν.
Πλεύνεσι δ' ὡς ἀρετῶν ἐκλάμπει κάλλεσιν ἔτος
Ἦγεμόνων Δακίης, κλέος ὥρορε τοῖσι γ' ἐπ' Αἴαν.
Μυσῶν γάρ τε Θεῶν τ' ὁ πεπνυμένα μῆδεα εἰδώς,
Δαῶν δέ ληξάτο θυμὸν ὁμῶς μελεδήμασιν εἶο·
Ἴδμοσύνην ποθέων κροτοτρόφον ὀλβιοδῶτιν,
Εὐέρκτης Δαναοῖσιν ἐτύχθη, ἠδὲ Δακοῖσι,
Τὰς ὁ δὲ, οἷα πατὴρ, φίλα φρονέων ἀγαπάζει.

ἘΨΗΛΑΝΤΩΝ δ' αἰὲν ἀάσπετον ἔπλετο κῦδος·
Τῶν δὲ διοτρεφέος γενεῆς φρονέει μέγα Ἐλλὰς,
Φάτις ἄρ' Οὐς σάλπιγγι ἄεισ' ἀνὰ πείρατα Γαίης.
Καὶ Βυζάντιον αὐχεῖ εὐκτίμενον χροῦδος ἄστυ·
Οἱ λαοῖσι θέμιν, ἠδ' εὐδικίην ἀγάγοντο·
Τὰς γ' ἐπέοικεν ἀἴσαι Ὀμήρου φρήν, κάλαμός τε.
Τίς δ' ἠρώϊα ἔργ' ἐδολῆ Πατέρος κεν ἐπάσοι;

Τίς δ' ὄνομα Υἱοῦ νῦν μυθήσεται ἀγλαόφημον;
Ἄμφω Ἡγεμόνες τ' εὐέρκται ἄπασσι φάανθεν.
Ἄμφω τ' ἀγλαέων τελέθουσι πράκτορες ἔργων.
Ἄμφω γὰρ μεγάλοιο Θεοῦ πέλετον ὀπάοντες.
Τούς δ' ἄρα κύδαινευ πᾶς, τ' αἰνέει ἤματα πάντα.

Τὸν μὲν ῥα ζέφε κρατὶ ἔμφροσι δῖα Θεάων.
Οἷα γ' ἐν Ἡγεμόνεσσι δικασπόλου αἰὲν ἄριστον,
Εὐρώπῃ τ' Ἀσίῃ ἐκπάγλως θάυμασ' ἐπ' Αἴαν·
Αἰὰ δ' ὅς βουλήσιν πέλα πολυΐδρις ἀμύμων.
Οὗ γ' ἐν Ἀουζρίῃ ἔδον ἐγὼ ἠρώϊα ἔργα.
Ὅσσ' ἐπίηρα μέροσιν ὅδ' ἀυθρόποισιν ἔωργε,
Τοῦ δ' ὅσ' ἄεθλ' ἀρετῶν, οἷς Ἡγεμόνων θρόνος ἀυχῆ,
Ψάμμον ἀριθμήσαιμι πολὺ πλέον, ἥπερ ἐκάνα.
Ἡγεμόσι κλέος εὐρύ τ' ἐπεσσομένοισιν ὄπασσε.
Γῆρας ἄγων δ' ἐοθλῶν πραπίδων ἐκτίσατο πλούτον.
Τοῦ δ' οὐκ ἂν Φήμη γηράσσεται, οὐδὲ θανάται.

Τὸν δὲ Πατὴρ βαδύμητις, ἰδ' Ἡγεμόνων ὄχ' ἄριστος,
Ἄγλαον Υἱέα, θρέφατ' ἄριστα βρώματα Μουσῶν,

Καί γε διδάξατό μιν σὺν Ἀθήνῃ θεσκελα πάντα·
Ὡς δῖον θρόνον εὖ ποτιδέγμενον ἰδμονα εἶναι.
Νῦν δ' ἀρεταῖσι Πατὴρ ἠβάσκει ἐπ' ἀγλαὸν Ὀϊά·
Οἷα που ἦσε τ' αἰδὸς, ἰδ' ἀτρεκέως ποτ' εἶπε·
„Πατέρι γηράσκοντι νέον ὀδένος ὑἷες ἐσί.
Τοῦ δ' ἀτὰρ ἐμμαπέως καὶ Ὀς ἔκλυε μῆδεα κεδνά·
Τούνεκα φάνθη δ' Ὀς τ' ἀνὰ πόλιν ἠρώϊα ἔργα,
Πάτρῃ ἐν ἀγλαοφῆμῳ ἔτ' αἰζήσας μάλ' ἐχέφρων·
Ἴδρις ἀπαρεσίων γλωσσῶν, ἐρατῆς σοφίης τε·
Ὅσσ' ἀρχαῖα, ἰδ' ὅσσ' ἀρτίχρονά ἰδμονες ἄνδρες
Διζόμενοι σοφίης ἐρατανῆς βένθεα ἔυρον,
Ὀς δ' ἀγανᾶις πραπίδεςσ' ἐπὶ βαιὸν ἐκμάθε πάντα,
Ἰέμενος σοφίης γε θεουδέα κέντρα νομέυαν,
Ἐν Βυζαντίῳ ἔγμ' ἀρετῶν θεοσκέλου ἔσκε·
Καὶν Δακίῃ πράκτωρ ἀμύμων, λαῶιο τε ποιμήν·
Ἡὶ γὰρ Ἀθήνῃ τόνδε φίλησεν· ἔγνω Θεὸς οἷα,
Οἷος ἐσᾶται ἀνὴρ, μέγ' ὄνειαρ τ' ἀρχομένοισιν·
„Οἷα γε Μουσαίων ἱερῇ δόσις ἀνθρώποισι.

Γήθεο δ' ἔν χροῖος ἄςυ κλυτὸν, πόλεών τε ἄνασσα·
Αὐχῆς γὰρ τὴ μόνη, οἷον ἀνδρῶν τετοκῦα·
Ἦδευ, ὅτ' Ἡελίω τὴ, ἰδ' Αἴη τὸν πόρες Ἡρω·
Ἡ πολέων γενέτερα πέλης ἀνδρῶν μεγαθύμων·
Τοῖς δ' Ὑψηλάντης ὅδ' ἀπάντεσιν ὤπασε κῦδος·
Ὅς ἀνδρῶν τε Θεῶν τε πεπνυμένα μῆδεα εἰδώς·
Τὲ πρωτίτην ἀδρὸν ἀμέψατο ἔργμασιν αὐτῆ.
Οὐχ' οἷον δ' Ἑρμηνέ' ἀμύμονα, τ' Ἰδμονα Λεύσσης,
Καίσαρι ἦκουτ' ἐσθλῶ, Ἄναξι προσι Ζαθέοισι·
Θαυμαλέης γὰρ Ὀδ' ἐν φρεσὶ κῦδος ἀέξατο Αὐλῆς
Ὀθμανέων γεραρῶν, μέγα τ' ὤρσεν Ἐλλάδι ἔυχος,
Οὗ Μελεδῶν βαθύφρων ἐνὶ ἔργμασιν ἔσκεν ἀρίστοις·
Χάρμα δὲ νῦν Ὀδ' Ἀνακτος, ἰδ' ἔρμα μέγ' ἀρχομένοισι·
Τῆ δ' ἀτὰρ ἔνυης ἔς ἀγανῶις μελεδήμασιν ἔο.
Ἄπλητ' ἔν μοι χάρειτ' ἀγὸς πόλις, ἠδὲ τοκῆες,
Οἷας δεχνύμενοί κεν ἀμοιβὰς Τῆ δε τροφείων·
Ἡἶ ποτ' Ἀμαλθάη τ' ἐρατὴ Διὶ γάνετο τιτθῆ·
Τῆς κέρα' ἰρῶ Ζεὺς εὐδαιμονίην πόρε θνητοῖς.

Ἄρτι δ' ὑπερτάτη ἔξε Προνοίη δῶτορ εἰών,

Ὡς κε Δακῶν ἀγαθῶν οὖν εὐχολῆν ἀποτίσαι,
(Οἱ δὴρὸν σεύαχοντο Τὸν Ἡγεμόνων ποθέοντες,
Γνώματος ἐσθλαῖης μύοντ' ἀνδρὸς πινυτῆιο

ἘΨΗΛΑΝΤΟΥ Πατρὸς, ἰδ' Ἡγεμόνος Σεσαδῆς.)

Ἄργαλέων τε κακῶν ἀπολυῖσαι ἀγάσσονον Αἴην,
Τῇ προπάροισ' ἐπετέλλετ' οἷζὺν Αἴσα κακίση·

Ἄνδρα γε μὴν Σεσαδῆ' ἐν Ἡγεμόσι προίαψε

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΝ εἶην ἘΨΗΛΑΝΤΗΝ ὅχ' ἄριστον·

Εἰδόμενον ἀρεταῖσι Τοκῆος εἶ ζαθέσιο.

Ἄρχαμον ἀγλαόφημον ἀπ' Οὐλύμποιο καρήνων

ἘΨΗΛΑΝΤΗΝ φημί Δακῶσιν ὑπερθέ γε Βελή·

Πέμφε Σερόδοτον Ἄρχον, ἰδ' Ἡρω ἀγλαόφημον·

Ὅς ῥα Σρόνον κοσμεῖ, Σεαρέως Ἡγεμονέων,

Ἄβροτάτης Δακίης, τόνδ' Ὄ κλείσ' ἦς ἀρετῆσιν,

Ὅς πολέας βροτέων πέφυκ' ἀτρεκέως ἐπικοσμεῖν,

Ὀλβιοδάιμονα τεύξε τὲ μῆδεσιν ἔμφροσιν αὐτῆ.

Ὡς Δακίη Μόριη δὴν ὤπασε πῆματα πολλά·

Αἰ αἰ Γῆ Δακίων, ὅσα ἔτλης, δύσμορε πάτρη·

Ληϊσῶν ἐφάδοις, οἳ τῆς πτολιεθρῆ ἀλάπαξαν κτείνοντες
 Γαίης τε κλόνῳ, ὅππότε Ἐνωσίχθων ὀλοόφρων, ἰκίοντο
 Ναες ἐν Δακίῃ τὸ μέλαθρα κατήριπεν ἀινῶς
 Νῦν δ' Ὑψηλάντοφ Δακίῃ δέετο Ζαμευῆος
 Οἷα κηδεμόνος γ' ἢ ἔδα χαρὸς τε φρενός τε.
 Δὴ τότε ἀγασὸς ἀνὴρ Πανδῶρην ὀλβοδόστραν,
 Ἦδὲ Θέμιω ἰρὴν ἀγαγ' ἐν Δακίῃ πολυβῶτῳ,
 Καί γε γαλήνην ὥρσ' ἀνὰ λαὸν ἡμερόεσσαν
 Πᾶυσε τ' ἀλιτρῶν ἔργα ἀτάοταλα ἔμφορι θυμῷ,
 Ὅσσα Δακῶσι μενέαιεν οἰζυρὴν κακότητα
 Ἀργαλέον μένος, ἢ δ' ὀλοᾶν ὄρμην, μεγαθύμως
 Ἀνδρῶν λαοφόνων Ὅδ' ἀνέσχιλέ, τ' ἔτρεψε
 Ληϊσῶν ἔργ', οἳ αἰὲν ἀλιτρά ὄσ' αἰν μεμάασιν,
 Ἄνδρες ἀταοθαλῆς ἀλεγεινῆς πράκτορες αἰὲν
 Τὸς Ὅδε ἔντεσιν, ἢ δὲ φρονήσιν κάββαλεν Ἠρώς
 Κάρτος ἀήττητον δ' ἐχθρῶν κἀτά Ὑψημέδων τε,
 Αἰὲν ἔδωκε γὰρ αὐτῷ, ἰδ' ἐμβριθῆ ἰδοσύνηυτε.
 Ὡς ῥὰ Θεοὶ πάντες μὲν γήθεον ἀσορόωντες

Ζεύς δ' ἀρετάων Τῆ δε, σὺν ἄλλοις τ' ἀθανάτοισιν,
Ἡρώων ἀνὰ τάξε χορόν μιν, Τῆ δέ γε κραῖτα
Ἄμφιπεριζέψεν καὶ κύδεσι, καὶ γεραίεσσι.
Στέφε τ' Ἀθήνη μιν Ζηνὸς τέκος ἀγλαόμορφον·
Ἡ Τόν δ' ἔυ κομέεσκε καὶ ἄσέτι κῆρον ἔοντα.
Ἡ δ' ἱεραῖς μιν μέλψεν ἀοιδᾶις φοῖβος Ἀπόλλων.
Καλλιόπη ποτνίη δέ, Διὸς τέκος, ἠδυέπεια,
Ἄμπνευσ' ὁμφήν, Τόν δ' ὕμνεῖν, πᾶσ' ὕμνοπόλοισιν·
Ἄμμιγά τ' ἔννεα Μῆσαι ἀγναὶ Διὸς ἐκγεγαυῖαι,
Τόν δ' Ἡρω δάφναις ζέψανθ' ἱεραῖς Ἑλικῶνος.
Ταῖς προτὶ, καὶ κεδνὴ Θέμις ὦ φίλη ὀλβοδόταρα.
Τὸν ῥὰ Θεοί τε ἅπαντες ἅμ' ἤνεσαν ἑρανίωνες·
Ὡς δ' ἄφαρ Ἑρμείαν, Ἰδὲ Φῆμην ἀγλαόφωνου
Πέμπον πᾶσαν ἐπ' Αἴαν Οἱ ἀγλαὸν ὄνομα ὕμνεῖν·
Γαῖαν ἐφ', ὡς ἀνδρῶν πολυῖδμονα, τ' ἄξιον ἔυρον·
Παντόϊων ἔμπνευ ἀρετῶν θεότευκτον ἄγαλμα·
Γνώμα τὸ εὐνομίης, καὶ χάριμα μέγ' ἀρχομένοισι.
Λαῶν θέλξατο θυμὸν Ὅδ' Ἡρωσ τῶν μελεδαίων·

Ἡὶ Δακίης μεμαῶς δρῶν ὄτραλέως τὰ φέρισα·
Καὶ θρόνον ἀγλαὸν ὡς μέγα λάμπρυνεν αἰς ἀρεταῖσιν.
Ἦνατο γὰρ λαὸς μελεδήμασι κυδαλίμοισιν·

Ἐνθ' ἄρ' ἔνυ ἔζεται ὧ ξύνεδρος γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Τὴν Ὀδ' ἔχει ἔδρην προτὶ κλανὴν ἥο πάρεδρον·
Ταῦτ' ἄρα καὶ ὀμαδὸς χαρίτων Τόν δ' ἀμφιθέεσι·
Καὶ Θέμω, ἣν περι κῆρι φίλησεν Ὀδ' Ἠγεμόνων τε
Ἐλκετο οὐρανόθεν πρόθ' ἐὴν ἔδρην Δακίην δε·
Τῆ δ' Ὀ γὰρ εὐδικίης ὅτ' ἰσύντατον ἶχνος ὀδέουα·
Ταῦτα γὰρ Ὀς δεδάητο ἀλαλκομενεὺς παρ' Ἀθήνης.
Οἷα Θεῶν ἱερῇ δόσις ἀνθρώποισι πέφυκεν.

Ἦως γε Δακῶν πάντων Ὀδ' ἐπικρήηνεν ἐέλδωρ·
Τῶν δὲ γ' ἐλπωρὴ χαρίεσσα φαάνθη ἐπ' Αἴαν.

Αἰὲν Ὀδ' εὐγενέων ὄμιλον ἀρεταῖσι φαίνειν,
Ἦύτε ἄερασ' ὀπάζει ἀπάυγασμ' Ἥλιος εὐρύς·
Κηδόμενος πάντων φιλόπαις πάνθ' οἷα γε πατήρ.
Αἰθ' ὀφελον τόν δ' Ἦρω, ἀγασοὶ ἄνδρες Ἀχαιοί,
Οἱ Τῶ δ' ἀμφιπέλεσθ', ἀρεταῖς μιμεῖσθαι ἀγαυαῖς.

Μερμηρίζει δ' εἶο λῆν' εὐπειθομένοιο·
Φίλος ἔων ἀγαθοῖσι, καὶ ἴλεος αἰὲν ἀλίτροῖς.
Οὐ γὰρ ὑπερφιάλος πέλετ' ἀνδράσιν, οὐδ' ὀλοόφρων.
Ἄλλὰ σαοφροσύνη, καὶ κάρτει πάντ' ἐκέκασο.
Ξείνοις ἤπιος ἐστίν· Ὀδ' Ἡρώς, καὶ φίλος ἄσοις·
Καὶ σθένει κρατερός, καὶ ἀνεξίκακον λάχε θυμόν·
Πᾶσι πένησι βροτοῖς θεοεικέλος ἐστίν ἀρωγός·
Ἡὶ κέαρ ὅς βροτέοισι πενιχρῶς ἴλαον ἴχει,
Εὐσεβέσι πραπίδεςσι θεῶν τελέων τὰς ἐφετμάς.
Μειλιχίη γὰρ οἱ αἰὲν ἐπ' ὄφρῶσι θῆκε γαλήνην·
Πραῦς, ἰδ' εὐμενὴν ἐπιειμένος, ἠδὺς ἰδέσθαι·
Ἄρρηκτον θώκοιο κέρας, καὶ ὑπέρμαχος Ἄρχος·
Ἄσῆρ ὡς τις ἀγαυὸς ἐπ' Αἴαν ἐν Ἡγεμόνεσσιν·
Ἄκρα φέρων σοφίης, καὶ ἦθεος ἱμερόεντος·
Ἡὶ πολλαῖς χάρεσιν, μεγάλαις τε κομῶν ἀρεταῖσιν·
Ἐρμ' ἔς' εὐσεβίης, τε δικασπολίης ἀκράδαντος·
Ὅμματι λυγρεῖω μέγα παπταίνει τε, γαλήνην·
Ἄμφαγαπάζων λένυσσαι ἀλύμονα ὧ' ἐνὶ λαῶν·

Ὅς γὰρ ἔοῖο λεῶ κεχαρισμένα καὶ φίλα ῥέζει.

Ἡὶ πραπίδεςσ', ἀλκῆ τ' ἐναλίγκιος ἀθανάτοισιν.

Αὐτὸς ἐγὼν δὲ Θεῶν πλέον ἀτρεκέως Τὸν ἔφην ἄν.

Ζεὺς γὰρ σιῆπτρον ἔχει, καὶ Ἄρης δόρυ, καὶ φρέν' Ἀθήνη.

Ἡγεμόνων δ' Ὅς ἔχει τὰ δε συλλήβδην, ἄρα μείζων.

Ἔσσ' ὅσον ἀτρεκίη μὲν, ψεύδες· πρᾶγμα δὲ, μύθε.

Ἐκ δὲ βροτῶν πλείοι ἐγένοντο Θεοὶ ἀρεταῖσι.

Τῷ θεοεικελον ὄμμα νοῶς πέλεται ἐνὶ βελαῖς.

Ἡὶ χορὸς ἀγλαέων Χαρίτων νόα Τῷ δε φαίνει.

Αὐται δ' Οἱ εἴφανον χρύσειον κεφαλῆφιν ἔδευτο,

Οἱ Μουσῶν χάρις ὅτι περιέφεται ἐπέεσσιν.

Ὡς γὰρ ἐπιτήεις ἐσι, καὶ ἀγχίνοος, καὶ ἐχέφρων.

Τῷ γε νόον πτερόεντα βλε φάος αἰὲν αἶρει.

Τὸν Φάτις ἀγλαόφωνος αἶισ' ἀνά πείρατα Γαίης.

Ἡγεμόνων πολλῶν ὑπογραμμὸν ἐόντ' ἀρεταῖσιν.

Ὀφθαλμοί, καὶ γλᾶσσα, καὶ ἔατα, καὶ νόος ἀνδρῶν,

Θάμβει πλησθέντα, κλέος Ἡγεμόνων ὀνόμνεν.

Ἐψηλλάντην ἀρχόν, Ἀχαιῶν τ' ἔυχος ἀγασόν.

Τίς δ' ἐποποιῶν πάντα ποτ' εὐφραδέως, σάφα τ' ἴχει,
Εἰπέμεναι κατὰ μοῖραν ὑπ' εὐκελάδησιν ἀοιδαῖς,
Νηρίθμους, ὅσαι ἀδρά μιν ἠγλάϊσαν, ἀρετάων;
Ἄλλ' ἐξασθενέει κάλαμος πᾶς, νᾶς τε, χέρες τε.
Ὡς ἴα μακάρτατοι, οἵ γε ἂν οἶε κηδεμόνος τέ,
Πατέρος εὐέρκτε τετυχήκασιν, Ἡγεμόνος τε.

Ἔργμα δ' ἐπῆλθε μοι Οὐ τί γ' ἐνίσπειν ἀγλαόφημον·
Θαυμαλέως πόλιν ὡς Δακίης ὅ σάωσεν ὀλέθρῃ·
Τῆμος γ' Αἴψα κακῆ μένος Ἡφαίστοιο ὀλοοῖο,
Ἀκάματον πῦρ ἦκε κατὰ πτόλιν· οἰκτρὸν ἰδέσθαι.
Καιομένη γὰρ ἔδοξ' ἀπάσῃ πόλις εὐρυάγυια·
Βουκουρέσιον, ὡς πᾶν πυρκαϊῆ κατέδαιτ' ἂν,
(Ὡς ὁπότεν Τροίῃ μαλερῶ πυρὶ πᾶσα δάητο·)
Εἰ μὴ Ἡγεμόνος Τῆ δ' ἔσκε κέαρ μεγάθυμον.

Φλόξ ὀλίγη τόπρωτον, ἔπειτα δὲ, πυρσὸς ἀνέρθη·
Αἴψα δὲ πῦρ κάτεχεν πόλιν ὑψιμέλαθρον ἀεικῶς·
Οἴκων δ' αἰθομένων φλόξ ἠέρα δῖον ἴκανε·
Ὡς γ' ἐπέλαμπε Πόλος τε, σέλας δέ τε νυκτὶ φαάνθη·

Οἰκτρὸν ἰδεῖν οἴκας, ὄνυ βόσκειτο, φεῦ, ὄλοδον πῦρ·
Ἐνθα παρήμην κἀγὼ, ἰδ' Ἑφαίσῳ τάδ' εἶπα·
„Ἡφαίς ὀμβριμόθυμε, μεγασθενὲς ἀκάματον πῦρ·
„Παμφάγε, πανδαμάτωρ, πανυπέργατ', ἀτάσθαλε, αἴθρων·
„Πᾶυσον λυσσῶσαν μανίαν πυρὸς ἀκαμάτοιο.
Ἔωρτο δὲ φλόξ, ὣμοι, κατὰ ἄστυ· ἕκαστος ἔδεισεν,
Ἐκφυγέειν μεμαῶς, τ' ἰδίων κτεάνων μελεδαίνων·
Οἷ γε φόβῳ δονέοντο, τ' ἐοῖς ποσὶ κάππεσε θυμός·
Ἦς κτῆσιν σφετέρην κατεβόσκειτο καιομένη φλόξ.
Ἦμος ἄρα ζαμενῆς ἙΨΗΛΑΝΤΗΣ θένει ὀρηῆ·
Ἦντε ὑσμίνην προτὶ, ἐσσυμένως δὲ τροχάζων.
Ἄχυνόμενος, σθένει πλήθων Ἦρωσ δ' ὄχ' ἄριστος.
Οἷα Πατὴρ λαοῖο, ἰδ' Ἀρχὸς καρτερόθυμος·
Ἰχε μεθ' εἶο δὲ ἄνδρας ἀγαστῆς· θαῦμα ἰδέσθαι·
Οἷ μεγάλης πελέκεις μετὰ χεῖρας ἔχον, ἰδὲ βάρκτρα.
Τούσ δ' Ἦφαισος ἰδὼν, μέγα τάρβησ', ἠδ' ἄφαρ ἔση·
Τιτᾶνας χθονίης ἦ ἐώρακεν ἄυθις ἐπ' Αἴαν.
Ἦρωσ δ' αὐταῖς φλοξὶν ἐφάλλετο ἀργαλέησιν·

Πᾶσι τε μένος θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι θυμὸν ὄρουεν·

Ὡς σῆσε κρατερῶς μένος Αἴθωνος οὐλομένοιο.

Ἦ δ' ἔφορος πυρὸς αἴψ' ἀλέμενεν χυόμενος κῆρ·

Καρπαλίμως πυρόεντι πρὸς Οὐρανὸν ἤλυθε δίφρω·

Ἐλκε δὲ ταρβαλέον πῦρ Ναῶν τ', ἔκτε μελάθρων.

Οἶον ἐπ' ἡμαρ Ὀδ' Ἀρχὸς ἐρισθενὲς ἄλκαρ ἔδειξεν·

Ὡς ἡρώϊον ἔργον Ὀ γ' ἔρδεν ὣ' ἔμφρονι θυμῷ.

Οἷσι δὲ αἵμασιν Ὀς πτωχοῖσιν ἐδάματο οἴκας·

Τοῖς ὄαροι καὶ φιλὰ τέκν' ἐυνάζοντο ὑπαιθροί·

Χρήματα πολλὰ τ' ἐνεμεν, ἐπαρκῶν πᾶσι πένησιν,

Οἷς κτέατα ζαμενῆς Ἠφαισος ἔδαίτο ἀφειδῶς·

Δῶρα τε ἀνδράσι δῶκ', οἷς ὠκύπορον πυρὸς ὄρμην,

Χερσὶ μέμηλεν εἰς σῆσαι, τε φάανθεν ἀρωγοί.

Οὐ γάρ μοι τά δ' ἰωή, ἰδ' ἀγγελίη πέφυκ' Ἑρμῶς,

Τῶν δ' ὅσα τηλόθ' ἐόντες ἀκούομεν ἔργα φέρισα,

Ἄττα λέλυσέ τε πολλὰ γε Φήμης αἰσιον ἄσμα.

Ἄλλ' ἀγαθῇ Αἴσῃ, Τόν δ' ἐγγύθ' ἔγνωκα μεμηλώς,

Τῶν δέ γε παπταίνων ἡρώϊα ἄσπετα ἔργα·

Ἦδὲ λέγοντος ἄρισα ἐμαῖς ἀκοαῖς ἐπαίων·
Καὶ πράξει τελέοντ' ἴδον αὐτὸν, ὅσ' ἀγλαὰ ἔργα·
Εὐμένιης τ' αὐτοῦ πετέραμαι ὡς μεγαθύμου.

Πλείονας ἀνδρας ἔγνω· πολλὴν τ' ἐπελήλυθα Γαῖαν·
Τοῖον ἀνδρῶν δ' οὐκ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν ἐμοῖσι.
Ταῦτ' ἄρα νωλεμέως κραδίη καὶ χάλεσι πάντες,
Ἐβηδόν γε Δακτοὶ Ῥωμαίων ἐκγεγαῶτες,
Κάρτ' ἐκλιπαρέεσι Πόλοιο μέγαν Μεδέοντα,
ἘΨΗΛΑΝΤΗΝ αἰὲν ἔχων θεοάκελον Ἄρχόν·
Ὅς πάντων πολὺ μᾶλλον ὑπέρτερα ἔργματα ῥέξει.

Νῦν δ' ἄρ' αἴρας ἔγωγ' εἰς Οὐρανὸν ἀσερόεντα,
Καὶ χεῖρας τ' ὀρέγων, μέγα λίσσομαι Οὐρανίωνα,
Αἰὲν ἔοντα Θεὸν, πανυπέρτατον, ὑψιμέδοντα·
Ὡς αὐτῷ ἐν παῖσι φύλαξ φρουρός τε φανείη,
Πορθεύων βιότοιο γαληναίοιο πορείην,
Αὐτὰρ ἀτέρμαντον, καὶ ἀκήρατον ὄλβον ὅπασσι·
Ἄλλιαρ εὐσθενὲς αὐτῷ, ἰδ' ἀφθιτον ἐγγυαλίξοι,
Τερπνὴν ἀρτεμίην τε, καὶ ἀγλαόδωρον ὑγείην·

Μήκισον βίον, καὶ γήρατος οὐδὸν ἰκέσθαι·
Ἦγεμονέυειν τ' εἰς ἐτέων ἑλίκας πολέων τε.
Τοῦ δ' ὄνομ' ὑψωθεῖη ὅσον ἐπικύδναται ἡώς·
Δυσμενέων τ' αἴη κρατέων, ποσὶ δ' ὄισιν ὑπίχοι·
Ἦδ' ἔυχος Δακίης τε εἰς ἔρνα κράτις, κομῶντα,
Κάρτεϊ ἀντιάσας βαθείος γήρους κεν εἶασοι.

Ἄλλ' οὖν τίς γένομ' ; οὐ νόον ἀυγαῖς θεσπεσίησι
Μῦσαι κεδναὶ οὐ λάμπρυναν ἀρίστου ἀοιδῆς,
ἮΨΗΛΑΝΤΩΝ ἔργ' ἠρώϊ' ἐπαῖσαι ἢ ἔοικε·
Μικρὸς ἐὼν Μούσησι δ' Ὀλυμπιάδεσσιν ὀπηδὸς,
Καὶ μένος οὐ τόσον ἐστὶν ἐνὶ σήθεσσιν ἐμοῖσι,
Νῦν κεκαμὼν, σιγέω· κάρτ' ἀδρανέων τόσα μέλψαι,
Ὅσσ' ἐπέοιχ' Ἦρωσι νέοις, ἀνδρῶν ζαθείοις τε·
Τῶν κλέος ἐυρὺ αἴεσ' Αἴητε, Πόλος τε, Θάλαττα·

079-19-031

4124:5 100-350

031

